

Canı Cananı Ve Hatta Gami Unutturan Vecdin Aşkıyla

– Yazan Adam · 29 Nisan 2013

Hangi yürekle cesaret edip
Hadsizliğimi bilerek hangi lisanın kadriyle kelam edeceğim
Yanlış ve yalanlara tevessül ettikçe, hurafelere dikkat kesilince, nasıl hak vereceğim
Aklı ve izanı ve hatta münbit olan vicdanı pasif eyleyen iradeye ve nefsim hangi edeple bir hüküm mü vereceğim

Ey nefesin ve varlığın sahibi
Hangi hal üzere olursak olalım aczimizle sana el açarız
Ancak senden yardım diler ve umutla yakarırız, sen bilirsin diyerek, boyun büker ağlarız
Evet, her yanlışın ve zaafın avuntusuyla hem hal olup, edebi ve sonsuz Rahmeti idraksizliğimizden ve nefsin derdinden fark edemedik

Ne vakit titreten bir vakıa görsek
Ölümlü yüzleşerek halimizin sefilliğine gülsek ve yerinsek
Bahtın kazası karşısında parçalanmış cesetleri temaşa edip ahu zar ile inlesek
En yakınımızı kaybettiğimizde elemiyle günlerce üzülüp, çırpınışlar içinde vaatler içinde nefeslensek kar etmez

Ruhumun sahibi, kalbimin maliki
Nefesin müddete şamil gayreti, tevdi edilen irade muzafferiyeti
Hakikat için seferber edilemeyen akıl ve ilim nimeti, varlık adına tasadduk acziyeti
Hangi makul ve irfanlı gerekçeler için mazeret olabilir, keyfiyet ve heves her dem zaten nefsin elindedir, hülâsa edersen yazık edilen ömür kiminledir

Mustafa CİLASUN